

Ανοιχτός στην έρευνα - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ [Γνώμες](#)

ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

[π. Δημητρίου Μπόκου](#)

Οι Εβραίοι προκάλεσαν πολλές φορές τον Χριστό να τους δώσει αποδείξεις-τεκμήρια, ότι είναι πραγματικά ο Υιός του Θεού, ο αναμενόμενος Μεσσίας. Ο Χριστός όμως μέσα στην παντογνωσία του διέβλεπε ότι η απαίτησή τους ήταν καρπός της απιστίας τους. Δεν είχαν σκοπό να τον ακολουθήσουν. **«Ου θέλετε ελθείν προς με»**, τους έλεγε. Η καρδιά σας είναι μακριά από εμένα. Γνωρίζω ότι δεν αγαπάτε τον Θεό. «Αλλ' έγνωκα υμάς ότι την αγάπην του Θεού ουκ έχετε εν εαυτοίς» (Ιω. 5, 40-41). Γι' αυτό και ο Χριστός αρνήθηκε να τους δώσει τα σημάδια που απαιτούσαν. Θεωρούσε ότι με όσα είχε κάνει, με τη θαυμαστή δράση του και τα καταπληκτικά του θαύματα, **είχε δώσει επαρκείς μαρτυρίες** για τη θεϊκή του προέλευση. «Τα έργα που μου ανέθεσε ο Πατέρας μου να φέρω εις πέρας, αυτά τα έργα που (μόνο) εγώ επιτελώ, μαρτυρούν για μένα, ότι δηλαδή

ο Πατέρας μου με απέστειλε στον κόσμο» (Ιω. **5**, 36).

Σε ανθρώπους όμως που αγαπούσαν τον Θεό και αναζητούσαν ειλικρινά την αλήθεια, ο Χριστός φερόταν διαφορετικά. Έκανε το παν για να τους βεβαιώσει ποιος ήταν πραγματικά. Έτσι από την πρώτη στιγμή που εμφανίζεται αναστημένος στους μαθητές του και εκείνοι απιστούν και διστάζουν να πιστέψουν στην Ανάστασή του, ο Χριστός τους προκαλεί να τον πλησιάσουν, να τον ψηλαφήσουν με τα ίδια τους τα χέρια, να πιστοποιήσουν με κάθε τρόπο ότι είναι ζωντανός, πραγματικός και όχι φάντασμα ή ψεύτικο όραμα. «*Ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ ειμι· **ψηλαφήσετέ με** και ἴδετε*», διότι το φάντασμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε ότι έχω εγώ. Για να τους πείσει ο Χριστός, τους έδειξε πρόθυμα «*τας χείρας και την πλευράν αυτού*» (Λουκ. **24**, 39. Ιω. 20, 20).

Το ίδιο πράγμα επαναλήφθηκε και με τον Θωμά που έλειπε στην πρώτη εμφάνιση του αναστάντος Χριστού. Ο Χριστός ανταποκρίθηκε στην απαίτησή του. Και μάλιστα **προκάλεσε ο ίδιος τον Θωμά** να ψηλαφήσει τα σημάδια των ήλων στα χέρια του και της λόγχης στην πλευρά του. «*Φέρε τον δάκτυλόν σου ὧδε και ἴδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου*» (Ιω. **20**, 27). Δυο διαφορετικές λοιπόν στάσεις από τον Χριστό.

Και ο Θωμάς και οι άλλοι απόστολοι απιστούσαν, αλλά η απιστία τους δεν είχε καμιά σχέση με την απιστία των Εβραίων. **Τα κίνητρά τους διέφεραν ριζικά.** Στους Εβραίους δεν έλειπαν τα σημάδια για να πιστέψουν, αλλά δεν ήταν αυτός ο σκοπός τους. **Μισούσαν τον Χριστό.** «*Διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν*» (Ματθ. **27**, 18. Μάρκ. **15**, 10). Εκμεταλλεύονταν την άρνηση του Χριστού για να δικαιολογήσουν την εμμονή τους στην απόρριψή του. Οι μαθητές αντιθέτως **αγαπούσαν τον Χριστό.** Θρηνούσαν για την καταδίκη του και τον θάνατό του. Η απιστία τους ήταν ο φυσιολογικός δισταγμός μπρος στο ανέλπιστο. Είναι **η αντίδραση χαράς** κάθε ανθρώπου, που του αναγγέλλουν ότι πραγματοποιήθηκε το πιο απίστευτο πράγμα που επιθυμεί: Μα είναι δυνατόν; Οι μαθητές ανήκαν στην ομάδα των «*απιστούντων **από της χαράς** και θαυμαζόντων*» (Λουκ. **24**, 41).

Απέναντι σε κάθε καλοπροαίρετο άνθρωπο, που αναζητάει πραγματικά την αλήθεια, ο Χριστός είναι ανοιχτός σε κάθε έρευνα για το πρόσωπό του. «**Χαίρεις ερευνώμενος·** διό, Φιλάνθρωπε, προς τούτο **προτρέπεις** τον Θωμάν» (Όρθρος Κυριακής του Θωμά, ωδή δ΄). Δεν ζητάει ποτέ ο Χριστός πίστη χωρίς έρευνα, δεν καταργεί ποτέ την ελευθερία του ανθρώπου. Αντιτίθεται οξέως στο αγνώστου προελεύσεως σατανικό και ισοπεδωτικό «*πίστευε και μη ερεύνα*».

Αγαπάς τον Θεό; Ερεύνα διαρκώς. Θα σου ανοίξει όλες τις προοπτικές για να τον βρεις.

Χριστός ανέστη! Χρόνια πολλά! Καλή εβδομάδα!